

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/112/2012
Identifikačné číslo spisu:	2012200079
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:2012200079.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľky M. A., bytom K., G.. X, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 18. júna 2012, č.k. 44Sd/17/2012-49, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 18. júna 2012, č.k. 44Sd/17/2012-49, **p o t v r d z u j e**.
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X z 2. novembra 2011, ktorým podľa § 70 a § 71 zákona č.461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľky o priznanie invalidného dôchodku, pretože posudkovým lekárom sociálneho poistenia pobočky nebola uznaná za invalidnú.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že i po novom posúdení zdravotného stavu navrhovateľky posudkovými lekármi Sociálnej poisťovne, pobočky dňa 13. decembra a ústredia dňa 7. decembra 2012, bola miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľky určená celkovo na 25 %, z ktorého dôvodu navrhovateľke invalidita nebola uznaná. Posudkoví lekári vyhodnotili aktuálne odborné lekárske nálezy, vrátane lekárskej správy, predloženej navrhovateľkou na pojednávaní 16. apríla 2012 so záverom, že odborné vyšetrenia nachádzajúce sa v zdravotnej dokumentácii navrhovateľky, sú obsahovo identické, mnohopočetné ochorenia u navrhovateľky dotvárajú obraz polymorbidity, avšak sú posudkovo nezávažné, lebo všetky ochorenia v klinickom obraze vykazujú len ľahký stupeň funkčného postihnutia ortopedického, neurologického, imunologického a pľúcneho charakteru.

Z uvedených dôvodov krajský súd považoval určenie rozhodujúceho zdravotného postihnutia, miery poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ako aj záver posudkových lekárov, že nie je invalidná, za správny. Keďže navrhovateľka nepreukázala zhoršenie zdravotného stavu, mal za preukázané, že zdravotný stav navrhovateľky nepodmieňuje invaliditu a nárok na invalidný dôchodok.

Rozsudok krajského súdu napadla navrhovateľka včas podaným odvolaním. K odvolaniu pripojila

lekárske nálezy ortopéda zo 17. júla 2012, z plastickej chirurgie z 28. júna 2012, osteodenzitometrického vyšetrenia z 1. júna 2012 a psychiatrického vyšetrenia z 2. júla 2012 a domáhala sa opätovného posúdenia zdravotného stavu a priznania invalidného dôchodku.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o invalidný dôchodok.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení (ďalej len zákon) poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nedovíšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok (§ 71 ods. 2 zákona).

Na vznik invalidity nestačí dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav; dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav musí súčasne spôsobovať pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Posudkoví lekári sociálneho poistenia zohľadnili, že navrhovateľka v septembri 2009 mala úraz predlaktia pravej ruky a bola operovaná v apríli 2010 a odvtedy má ťažkosti s pravou rukou. Dospeli k zhodnému záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím sú u navrhovateľky choroby podporného a pohybového aparátu, (kapitola XV, oddiel C, položka 1 prílohy č.4 zákona) - ľahké formy s 15 %-nou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Za iné zdravotné postihnutia zvýšili túto mieru o maximálne prípustných 10 % na celkovo 25 %.

Závery posudkových lekárov nie sú v rozpore s nálezmi odborných lekárskeho vyšetrení.

Je zrejmé, že navrhovateľka trpí viacerými zdravotnými postihnutiami, avšak tieto nie sú zatiaľ tak závažné, aby spôsobili viac ako 40%-ný pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Ani lekárske nálezy, ktoré navrhovateľka pripojila k odvolaniu, nepreukazujú dlhodobé zhoršenie oproti stavu, ktorý ustálili posudkoví lekári. Odvolací súd preto rovnako ako krajský súd dospel k záveru, že uznaná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená objektívne, v súlade so zákonom. Posudky posudkových lekárov považoval za úplné, logicky odôvodnené, bez vnútorných rozporov. Mal za preukázané, že navrhovateľka zatiaľ nespĺňa podmienku invalidity pre vznik nároku na invalidný dôchodok.

Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny (§ 219 O.s.p.).

O náhrade trov trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľke nepriznal ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyni nárok na náhradu trov konania nevznikol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok